

Božje kraljestvo v človekovem srcu

- 1 *(Rafael): «Ker pa vidim, da mi nikakor ne morete odgovoriti na vprašanje, ki sem vam ga postavil, vam bom odgovoril nanj sam tako, da bo dovolj za vaše prebujeno razumevanje. Vi pa si morate moj odgovor dobro zapomniti in ga zapisati globoko v srce, kajti veliko, navsezadnje celo vse je odvisno od tega, da natančno poznate pogoje, potrebne za popolno dosego resničnega Božjega otroštva, ker morajo biti nujni po Božjem nespremenljivem redu.
2. Veste, da se mora vsak človek svobodno, iz sebe, povsem neodvisno od vsemogočnosti Božje volje, izobraziti in izoblikovati po priznanem Božjem redu, da bi tako postal Božji otrok.
3. Svetovano najmočnejše in zato najučinkovitejše sredstvo za to je ljubezen do Boga in enako ljubezen do bližnjega, bodisi do moškega ali ženske, mladega ali starega, to je vseeno.
4. K ljubezni sodijo prava ponižnost, krotkost in potrpežljivost, kajti resnična ljubezen brez teh treh stranskih kreposti sploh ne more obstajati in brez njih sploh ni resnična in čista ljubezen.
5. Kako pa lahko človek v sebi zve, da je zares in zanesljivo v čisti ljubezni po Božjem redu?
6. Človek naj se preizkusi, ko vidi ubogega brata ali ubogo sestro ali pride celo k njemu po pomoč, ali ga njegovo srce očitno ljubeče sili k veselemu in brezmejnemu nesebičnemu dejanju! Če to začuti v sebi povsem resno in živo, je kot resnični Božji otrok že zrel in dovršen, in dane obljube, ki jih lahko pričakuje tak Božji otrok, se začenjajo uresničevati in se v dejanju kazati kot čudežne, in to vas bo kot učitelje upravičilo pred učenci.
7. Tisti učenci, pri katerih se obljube ne razodenejo, pa se bodo morali ravnati po tem in bodo morali sami sebi pripisati, če se pri njih dane obljube še vedno niso uresničile; svojega srca namreč še niso docela odprli bližnjim.
8. Ljubezen do Boga in prostovoljno ravnanje po Njegovi spoznani volji sta v resnici elementa nebes v človekovem srcu. To je kamrica in bivališče Božjega duha v vsakem človekovem srcu; ljubezen do bližnjega pa so vrata v to sveto bivališče.
9. Ta vrata morajo biti povsem odprta, da se lahko Božja polnost življenja naseli v tej kamri, ponižnost, krotkost in potrpežljivost pa so široko odprta okna, skozi katera najmočnejša svetloba iz nebes prejasno razsvetljuje sveto bivališče Boga v človekovem srcu in ga ogreva z vso polnostjo življenja iz nebes.
10. Vse je torej odvisno od ljubezni do bližnjega; kar najbolj mogoče samozatajevanje je razodetje obljub samo, -Tu imate zdaj pravi odgovor na najpomembnejše življenjsko vprašanje. Premislite ga in ravnajte se po njem, tako boste opravičeni sami pred seboj, pred svojimi brati in pred Bogom! Kar zdaj počne Gospod sam, to bodo morali početi tudi ljudje, da bi Mu postali podobni in tako Njegovi otroci.- Ste razumeli!

*Rafael nadangel

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 3/241